

Meditatie

Nieuwe openingen

“Maar ga heen, zeg tegen Zijn discipelen, en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea.”
Markus 16:7a.

Sommige mensen zien een overvloedige voorjaarsregen als een grote zegen voor de boeren, vooral als de regen komt nadat de planten zijn uitgelopen en al enkele centimeters hoog zijn. Toch schuilt hierin een groot gevaar. Want we realiseren ons niet dat na overvloedige regen een korte droogte een verwoestend effect kan hebben op zaailingen en de oogst. De jonge planten worden er niet toe gedwongen hun wortels dieper uit te slaan in de grond, op zoek naar water. En als er dan later een droogte komt zullen de planten die oppervlakkige wortelstelsels hebben snel dood gaan. Zo ging het eigenlijk ook met de discipelen van Jezus. Ze hebben met Hem in overvloed geleefd. Ja, zij werden ‘doorweekt’ met geestelijke zegeningen. Maar, hoe ging het met hen na Jezus’ dood? Toen er bij hen teleurstelling in Jezus kwam, omdat Hij hen in de steek had gelaten en zijn beloften niet leken uit te komen? Alleen wie diep geworteld is, is in staat moeilijke tijden te doorstaan zonder te verwelken.

Het Paasevangelie geeft het beste advies om van de geestelijke regen te genieten en om dichterbij Jezus toe te groeien. Pasen is het feest van de nieuwe opening met de levende Christus die opgestaan is uit de dood! Het is het feest van het geopende graf. Dat is het

HEB JE MIJ LIEF?

*Heb je Mij lief
vraagt Hij
en ik,
o Heer',
verloochende U
duizend keer.*

*Heb je Mij lief,
daar klinkt
opnieuw
die stem
en 'k weiger weer
de weg met Hem*

*Heb je Mij lief
tot drie
maal toe
en ik,
ik ben
het vechten moe
ik denk alleen maar:
GOLGOTHA.....
en geef dan
fluiſt'rend antwoord:
Ja.*

*Jelly Verwaal uit "OPEN VENSTERS",
uitg. H. Medema, Vaassen*

Dit nummer komt uit in de stille week. De lijdensweken, uitlopend op Goede Vrijdag en Stille Zaterdag vinden hun climax op Pasen. De HEERE is immers waarlijk opgestaan! In de meditatie en in verschillende artikelen en gedichten wil de redactie u daarin meenemen. Rondom de herdenking van de machtige heilsfeiten van Goede Vrijdag en Pasen mogen we mediteren met het gebed om de Heilige Geest, Die juist op Pasen mensen leert indachtig te worden aan wat Christus geleerd en gesproken heeft. Ik wens u daarvoor goede uren door het lezen en overdenken van de inhoud van dit blad. De meditatie is van de hand van ons bestuurslid ds. C. Bos uit Benschop. Ons nieuwe bestuurslid, ds. J. A. H. Jongkind, begint aan een serie over de zegeningen van de zonen van Jakob (Genesis 49). Op verzoek van een aantal lezers gaan we terug in de kerkgeschiedenis om daarin te ontdekken hoe God in Zijn trouw jonge mensen heeft willen gebruiken om Zijn Kerk te dienen. Ds J. Van Amstel wil ons daarin de weg wijzen.

*ds. J. Oosterbroek
Eindredacteur*

eerste wat de vrouwen ontdekken, als ze na de sabbat, de rustdag voor de Joden, in de graftuin komen. De vrouwen hadden na de kruisdood van Jezus specerijen gekocht waarmee ze het lichaam van Jezus wilden zalven. Maar onderweg horen wij hun zeggen: wie zal ons de steen van de deur van het graf afwentelen? Ondanks dit probleem gaan zij toch verder. En wij? We staan voor allerlei problemen die ons zeggen dat het onmogelijk is dat het graf van Jezus geopend is. Maar God is de God van het

leven. Op de Paasmorgen schept God ruimte om in te leven. Als de vrouwen bij het graf komen is de steen weggerold, hun probleem is opgelost. Pasen begint met hun blik in het open graf.

God maakt een nieuwe opening waarin Jezus tot leven komt. De steen stond voor het graf als teken van de dood. Maar waar de Levende regeert, moet de mond van de dood opengaan. Pasen predikt: de dood is door Christus overwonnen. De schuld is verzoend, het werk voltooid en daarom kan de heerschappij van de dood niet langer van kracht zijn. Met de schuld is ook de macht van de zonde overwonnen. Misschien hebben wij ook stenen in ons leven, obstakels naar God en medemens. Christus wil ze opruimen. Hij maakt nieuwe openingen. Zijn liefde dringt ons alle obstakels op te ruimen en open te zijn naar God, nieuwe openingen te scheppen in onze relaties waardoor er ruimte komt. Ruim de stenen weg in je huwelijk, je gezin en familie, maak nieuwe openingen mogelijk, zodat er nieuw leven ontstaat! Neem alle stenen weg! Dan word je door Gods zegen doorweekt!

De vrouwen kwamen bij het graf een dode Jezus zoeken, maar een levende Jezus werd hun door een engel gepredikt. Hij verkondigde dat Christus uit de dood was opgestaan! Ze kregen een boodschap die de opgestane Koning Jezus bij zijn graf had achtergelaten voor zijn discipelen, waarbij Petrus zeker niet vergeten werd. De inhoud van deze boodschap is een getuigenis vol van genade en waarheid! 'Maar ga heen, zeg tegen zijn discipelen, en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea.' Een goede boodschap voor de discipelen, want wat hadden zij het er slecht vanaf gebracht. Toen Christus worstelde in Gethsémané en gevangen werd genomen, veroordeeld tot de dood,

namen zij de vlucht. Petrus kwam later nog terug, maar maakte het nog erger. Publiekelijk, in het openbaar zwoer hij Jezus af: ik heb met die Man niets te maken! Er ontstond een relatiebreuk tussen Jezus en Petrus. Maar Christus denkt aan zijn discipelen, aan Petrus in het bijzonder toen Hij opstond uit het graf! 'Zeg tegen zijn discipelen, en Petrus.'

Jezus Christus houdt ons vast, we worden gered omdat Hij het wil. Hij heeft ons niet verloochend toen wij Hem wel verloochenden. 'En zeg het aan Petrus dat Ik leef.' Jezus ruimt zelf stenen weg, stenen die wij niet kunnen ruimen. Jezus maakt nieuwe openingen, schept nieuwe mogelijkheden om tot bevrijding te komen, dat is zijn liefdevol getuigenis.

Jezus opent zelf een nieuwe weg, Hij gaat voor! Hij gaat voor naar Galilea. Hij gaat voor. Hij is er eerder dan de discipelen. In de navolging achter Jezus moeten wij leren om ons te verdiepen in zijn liefde. We hebben zoveel geestelijke zegeningen ontvangen, zijn ermee doorweekt, net zoals de grond met een goeie voorjaarsregen doorweekt is. Maar in de navolging moeten we leren wortelen, onze relatie met Jezus sterk maken door te bidden, bijbel te lezen om dicht achter Christus te blijven. 'Ik ga u voor, volg Mij.' Als er dan droogte komt van verzoeken en aanvechtingen zijn we geworteld in Christus liefde.

*Benschop,
ds. C. Bos*

Van het bestuur

Gemiddeld twee maal per jaar komt het bestuur van de Stichting "Kracht naar Kruis" samen om de belangen van onze stichting te behartigen. De laatste jaren vergaderen we in Bunschoten, waar voldoende parkeerruimte is, gastvrij onthaal door de koster en een goede vergaderlocatie te vinden zijn.

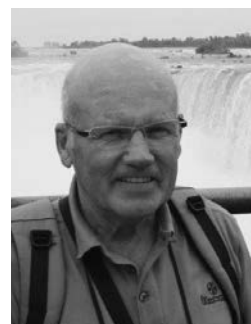
Op 4 maart j.l. was dit ook het geval. We vergaderden in nieuwe samenstelling. Voor het eerst was onze administratrice, mevrouw Van der Welle in onze vergadering, mochten we een nieuw bestuurslid welkom heten, ds. J. A. H. Jongkind uit Brandwijk en was ook de nieuwe penningmeester de heer M. C Paul uit Dirksland aanwezig. Zijn aanwezigheid had te maken met het afscheid van onze huidige penningmeester Enno de Jong. Ruim 20 jaar verzorgde hij onze geldelijke middelen, de noodzakelijke betalingen en de jaaroverzichten en de begrotingen van onze stichting.

We willen onze broeder Enno de Jong heel hartelijk danken voor zijn jarenlange en belangeloze inzet voor onze stichting. We zijn hem veel dank verschuldigd vanwege zijn grote accuratesse!

Namens alle lezers heeft onze voorzitter, ds J Willemsen, onze grote dank en erkentelijkheid aan br De Jong overgebracht. In zijn dankwoord ter vergadering heeft hij ook Mevrouw De Jong betrokken en dit onderstreept met een cadeaubon voor hen beiden.

We nemen node afscheid van Enno de Jong en hopen op een vruchtbare samenwerking met de nieuwe penningmeester, br. M. C. Paul.

*Ds. J. Oosterbroek,
secretaris.*

De scheidende penningmeester.

Belijden en Beleven

ZIEKENTROOST (66)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw psalmboekje. Wanneer u daarin de berijmde psalmen en enige gezangen hebt gevonden, komen de belijdenisgeschriften aan de orde.

Tenslotte ziet u een gedeelte LITURGIE. De laatste onderdelen daarvan zijn het Kort Begrip en De Ziekentroost.

Waarom werd dit geschrift van ds. Hille opgenomen in de liturgie? Toen wij als Nederland nog een grote zeevarende natie waren naar Oost en West, werd dit geschrift door velen gebruikt. Niet iedereen die uit Nederland vertrok, kwam veilig aan of weer terug in het vaderland. Ook werden er onderweg tijdens de lange zeereizen mensen ziek. Zij vonden dan dikwijls troost in dit geschrift dat toen veel gelezen werd en ook vandaag waard is om gelezen en zorgvuldig behandeld te worden. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven.

We zijn toegekomen aan de behandeling van een nieuw gedeelte uit De Ziekentroost dat speciaal spreekt over de **verrijzenis der doden**.

"Doch ik wil niet dat gij onwetende zijt van degenen die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, wederbrengen met Hem".

Niemand weet wanneer de tijd hier op aarde ophoudt. Ik moet vaak denken aan een stomerij in het hartje van

Utrecht, waar in die zaak een grote klok hing, voor iedereen zichtbaar, met als randschrift: eens wordt de tijd eeuwigheid.

De eigenaar, een christen, kreeg over dat randschrift nogal eens gesprekken over de tijd en de eeuwigheid. Wij weten dat de Heere Jezus terugkomt en dan zal onze tijd ophouden. Over de tijd van Zijn wederkomst ligt echter een sluiters. Nieuwsgierige mensen maken allerlei berekeningen of doen voorspellingen, maar onze levenstijd is in Gods Hand, maar ook de wereldtijd ligt daarin.

LAAT MIJ SLAPEND OP U WACHTEN

*Wanneer ik eenmaal onverwachts, zou sterven,
mijn lieve kind'ren, wees dan niet ontdaan.*

Ik mocht in 't leven zoveel goeds verwerven;

Gods liefde heeft steeds om mij heen gestaan.

*En als ik soms, in donk're dagen
Zijn licht niet zag en angstig tot Hem riep,*

heeft Hij gehoord, en voor ik iets kon vragen,

voeld' ik de hand van Hem, Die naast mij liep.

Ik bid dat God mij 't afscheid licht zal maken,

(scheiden van jullie zal zo moeilijk zijn)

*en dat ik op een morgen zal ontwaken
in 't warme licht van 's hemels zonneschijn.*

Nel Benschop uit

"SPOREN IN HET ZAND",

uitg Kok, Kampen, 3^e druk, 1992.

Bij de Thessalonicenzen leefden in de dagen van Paulus bepaalde ideeën over de wederkomst des Heeren. Kennelijk was er onder hen een idee gekomen over het sterven van Gods kinderen en hun wederopstanding uit de dood. Wellicht hadden ze gedacht dat zij tijdens hun leven de wederkomst van de Heere Jezus zouden mee maken. Maar toen er mensen in de gemeente stierven en de eerste generatie christenen begon weg te vallen, kregen ze problemen. Want...hoe zat dat nu? Wie de wederkomst van Christus immers niet zou meemaken omdat hij of zij gestorven was, zouden dan achtergesteld worden bij hen die dan nog zouden leven. Wie als christen voor de tijd van de wederkomst stierf, stierf dan zonder hoop.

Paulus bestrijdt die gedachte in 1 Thess 4: 13: *"Doch ik wil niet dat gij onwetende zijt van degenen die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk de anderen, die geen hoop hebben"*. Met grote nadruk wijst Paulus op de vaste grond in de dood en de opstanding van Christus. Nu Christus is gestorven en opgestaan, zal God ook degenen die in de Heere Jezus ontslapen zijn, doen delen in de opstanding. Degenen, die nog leven zullen, als Christus wederkomt, niet bevoordeeld zijn boven degenen die dan al gestorven zijn. *"Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend achterblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen die ontslapen zijn (1 Thess 4: 15).*

Dan blijft natuurlijk de vraag hoe dat nu allemaal zal zijn. Op die vraag geeft Paulus ook antwoord in vers 16 en 17. Wat geeft dat een uitzicht aan de Bruidsgemeente. Op die grote dag van Christus wederkomst zullen ziel en lichaam verenigd worden en wie dan nog leven van Gods kinderen zullen hun Koning, Die hen kocht en betaald heeft,

OPSTANDING

*Het klinkt zo makkelijk:
"De Heer' is opgestaan!"
De werk'lijkheid is moeilijk te
aanvaarden,
want die vier woorden spreken van
een aarde
waaraan de dood voorgoed voorbij zal
gaan.*

*En in ons zingen klinkt een diepe
ondertoon:
want wat is "dood" en wat wil zeggen
"leven"?
Zijn beide niet: te worden opgeheven
tot waar wij wand'len mogen met
Gods Zoon?*

*De Heer 'is opgestaan! Een wonder,
wereldwijd;
het is alleen maar biddend te aan-
vaarden,
want het verbindt de hemel met de
aarde;
wie dat gelooft, leeft tot in eeuwigheid!*

*Nel Benschop uit
"SPOREN IN HET ZAND",
uitg Kok, Kampen, 3e druk, 1992.*

tegemoet gaan in de lucht en dan eeuwig, eeuwig bij de Heere te zijn. Wat een ernstige aansporing voor ons allen de tijd van de genade uit te kopen.

Hij komt immers om de aarde te richten;

De wereld in rechtmatigheid.

Dan vallen alle sluiters weg en zullen Gods kinderen eeuwig bij hun Heere zijn.

Maranatha blijve ons wachtwoord!

*Harderwijk
ds. J. Oosterbroek*

Draagt elkanders lasten

Beste lezer,

Het is ontroerend om te lezen wat de Emmaüsgangers tot elkaar spraken:

“Was ons hart niet brandende in ons, toen Hij met ons sprak?” Mag u ook,

door genade zeggen, dat uw hart brandt van verlangen naar de zaligheid die alleen in Hem te vinden is?

De Heere Jezus is het zo waard om geliefd, gediend en geprezen te worden. Hij alleen wil alle eer ontvangen. Hij schenkt ons uit goedheid zonder pijn een eeuwig zalig leven. Geprezen zij Zijn Naam.

De Emmaüsgangers

*En toen Hij hun brood brak
zagen zij pas
in blijde herkenning
dat Jezus het was
die hun op de weg
was verschenen
Hij zegende het brood,
brak het en
reikte het aan
Hij opende hun ogen
en ging henen...*

*Wij bidden op Pasen
kom Heer' in ons midden
zie op de aarde die grote nood
geef dat wij
in broeders en zusters
U, Jezus, herkennen
reik hen door onze handen
uw zegen, uw brood*

*Het werk moet de meester loven,
Maar de zegen komt van Boven.*

*Wij bidden op Pasen
om brandende harten
wees ons tot brood
wees ons tot wijn
Wij zeggen op Pasen
dank Heere Jezus
geef dat we zó uw kind mogen zijn*

www.gedichtensite.nl,
Trijntje van Barneveld-Burger

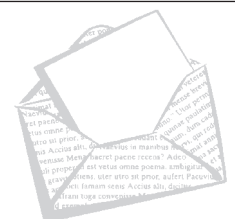
Verjaardagskalender

Op 26 maart vierde Mevr. M. Buijzer, Kerkstraat 5, 4231 BW Meerkerk haar verjaardag. Helaas is zij in het vorige nummer niet vermeld.

- 4 april Mevr. Veldman, De Klenskestraat 10, 9402 JK Assen
- 5 april Mevr. H. Pleijsier-Bennink, Redemptoristenpark 14, 7503 AA Enschede
- 10 april Mevr. D. Goudkamp, Schoolstraat 38, 6828 GT Arnhem
- 19 april Mevr. T. de Haan, v. Artsemastraat 4, 9101 CB Dokkum
- 23 april Metsje Wijnja/Dijkstra, De Cingel 26, 8618 NK Oosthem
- 28 april Aleida Jansen, Kooikerweg 263, 3069 WP Rotterdam –Zevenkamp

Brievenbus

Mevr. D. Goudkamp,
Schoolstraat 38,
6828 GT Arnhem

"Kruiswoorden"

*Na het vonnis in die bange week,
Kwam Jezus met een korte preek,
Het waren mensmelevende woorden,
Begrijpend voor mensen die hoorden.
Tijdens zijn moeilijke uren gaf,
Jezus een diep gevoelige bood-
schap af,
Kruiswoorden die goed waren
doordacht,
Werden gesproken door Zijn kracht,
Eerst bad Hij tot zijn hemelse Vader,
Andere woorden kwamen wat later,
Biddende, vergevende woorden van toen,
Waren, Vader ze weten niet wat ze doen,
Jezus bemoedigd aan het kruis een
mens,
Gaet in op schuld, geloof en een wens,
Een zondaar naast Hem aan het kruis,
Beloofd Hij na vergeving een eeuwig
huis,
Het waren uren van donker en licht,
Gedachten even op zich zelf gericht,
Toen Hij riep zonder iemand te haten,
Mijn God waarom hebt Gij Mij verlaten,
Jezus moest zoals mensen toen zagen,
Pijn, verwerping en eenzaamheid
dragen,
Mensen stonden als genageld aan de
grond,
"Mij dorst" waren woorden uit Jezus
mond,
Jezus stierf met deze laatste woorden,
Die mensen met eigen oren konden
horen,
Vader in Uw handen beveel
Ik mijn geest,
Toen Hij dat gezegd had,
was het geweest,
Waar mensen vele tranen lieten gaan,
Om alle pijn en verdriet te doorstaan,
Pasen: Hij gaf redding voor het leven,
Wat een vreugde heeft Hij hier gegeven.*

G.J.Gijlers, Coevorden.

Puzzelhoek

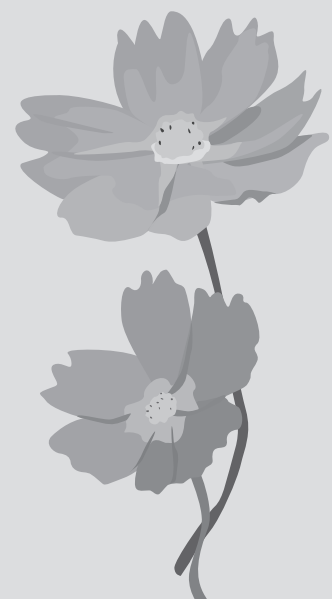
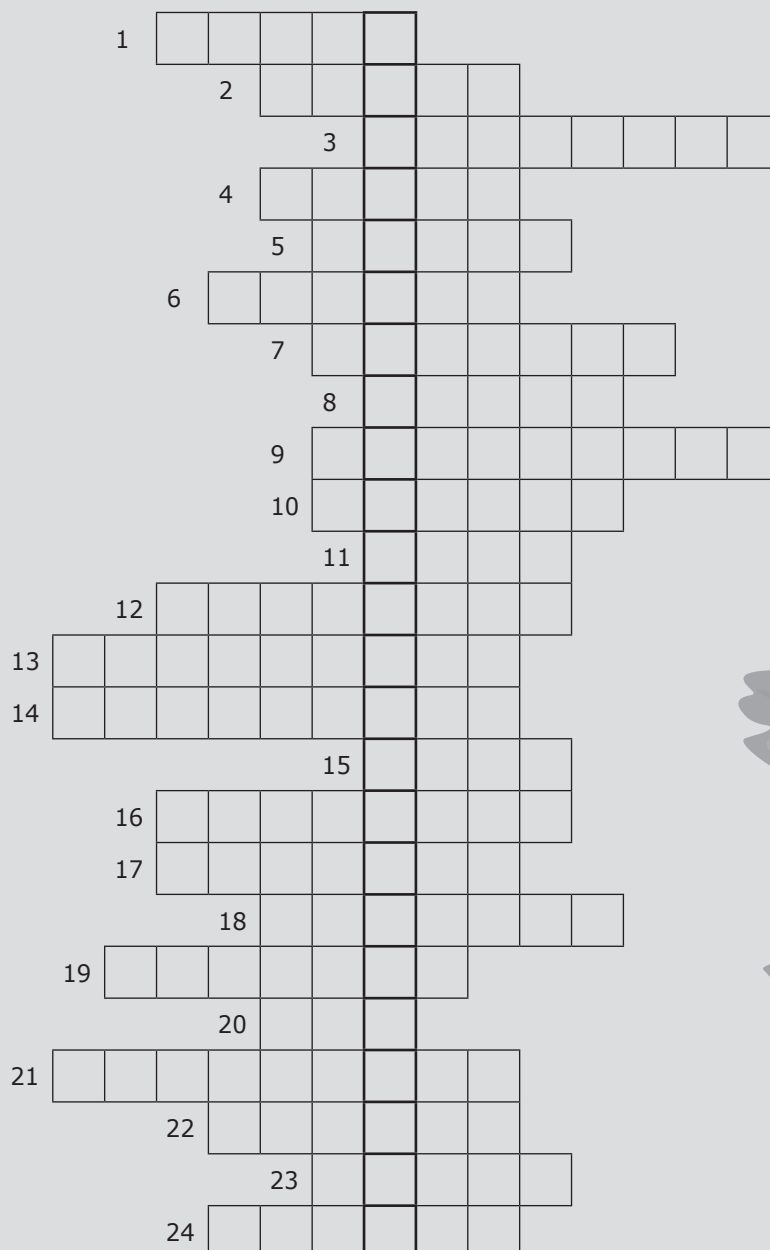
Opnieuw een puzzel waar u in de Bijbel op zoek moet voor de antwoorden. De antwoorden voor deze puzzel zijn te vinden in Mattheus 28, Markus 16, Lukas 24 en Johannes 20, 21. Achter elke vraag staat in welke evangelie u het antwoord kunt vinden. In het dik omlinjende gedeelte leest u de oplossing van deze puzzel, die kunt u naar mij opsturen.

1. Wat at Jezus met de Emmaüsgangers? (Lukas)
2. Wie heeft geen vlees en benen? (Lukas)
3. Wie dacht Maria te zien toen ze Jezus weer voor het eerst ontmoette? (Joh.)
4. Wat wentelde de engel van het graf af? (Matth.)
5. Hoeveel duivels hadden Maria Magdalena verlaten? (Markus)
6. Welke discipel ging, na de vrouwen, ook naar het graf? (Lukas)
7. Andere naam voor Thomas (Joh.)
8. Welke discipel had Jezus al na Zijn opstanding ontmoet? (Lukas)
9. Welke doek had Jezus in het graf om Zijn hoofd? (Joh.)
10. Welke dag was voorbij toen drie vrouwen naar het graf gingen? (Markus)
11. Na hoeveel dagen waren de discipelen wederom bijeen? (Joh.)
12. Aan welke zee openbaarde Jezus Zich aan de discipelen? (Joh.)
13. Wat moesten de discipelen aan alle creaturen gaan prediken? (Markus)
14. Wat hadden drie vrouwen voor Jezus gekocht? (Markus)
15. Uit welke plaats kwam Nathanaël? (Joh.)
16. Wat hebben de discipelen met Jezus gedaan, volgens de overpriesters? (Matth.)

17. Naam van de ene Emmaüsganger? (Lukas)
18. Wie zag Maria in het graf zitten? (Lukas)
19. In welke streek zouden de discipelen Jezus weer zien? (Matth.)
20. Wat gaven de discipelen aan Jezus, na zijn opstanding, te eten? (Lukas)
21. Wat opende Jezus voor de Emmaüsgangers? (Lukas)
22. Welke plaats is zestig stadiën van Jeruzalem verwijderd? (Lukas)
23. Hoe heette de moeder van Jakobus? (Markus)

24. Wat deed Maria terwijl ze neer bukte in het graf? (Joh.)

De oplossing van de puzzel uit het maart-nummer is: Het Heilig Avondmaal
Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE
telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

De zegeningen van de zonen van Jakob (I)

Ruben.

“Ruben! Gij zijt mijn eerstgeborene...het begin mijner macht. Snelle afloop als der wateren, gij zult de voortreffelijkste niet zijn! Want gij hebt...mijn bed beklommen!”
Genesis 49: 3 en 4

Tussen vaders en zonen is er vaak veel verdriet. En ook Jakob en zijn zonen geldt dat. Want ze waren allemaal weer anders. Maar ze hadden allemaal een sterk temperament. En dat viel vaak niet mee. Dikwijls daverde en knetterde het. Jakobs huis met de vier soorten kinderen van de vier verschillende vrouwen was geen echt fijn gezin. Niet te beschrijven was de ellende in de kinderverwekkende jaren geweest. En de twee moeder-slavinnen keken met broeierige blikken naar elkaar en naar Jakobs echte vrouwen. Maar Jakobs huis was toen wel de kerk! Daar moeten we maar veel aan denken, als het ook vandaag in de kerk niet altijd zo naar onze zin is. God zegt van een zondarenvolk: “Dat volk is Mijn volk!” Jakob is, als hij zijn zonen zegent, wel heel eerlijk. Er is niets wat de oude vader vergoeilijkt of verzoet. Hij zegt ronduit van zijn oudste en eerste: “Jij zult de voortreffelijkste niet zijn”. En dat is wel heel wat.

Voor Jakob was Ruben het feest van zijn hart. Ruben was Jakobs trots. En Lea dacht, toen hij werd geboren, dat het met haar huwelijk nu wel goed zou komen. Ja, je kunt te weinig van je kinderen verwachten; maar soms ook te veel. En zowel het een als het ander doet veel schade.

Ruben had het op een kwade dag aangelegd met Bilha, de slavin van Rachel, bij wie Jakob ook een paar kinderen

had. Want Rachel had haar man geprest om bij haar slavin enige kinderen te verwekken toen zij zelf nog geen kinderen had. Die zouden naar een oud oosters recht Rachels kinderen zijn; maar het bleven ten bloede natuurlijk kinderen van de slavin. En daaruit kwam veel narigheid voort.

In de Bijbel komt, o.m. in Leviticus 18, een tamelijk lange lijst van “onverenigbare betrekkingen” voor. En wij noemen die gewoonlijk incest. Wie daar ooit wel eens mee te maken kregen, weten dat dat een kwaad ding is, dat alles ontwricht. Mensen, die daar het slachtoffer van zijn geworden, lopen daar een leven lang mee. Ze gaan er niet zelden de vernieling mee in. En al zou er van zo`n uiterste geen sprake zijn, is de vrede toch zoek. Je kunt elkaar niet meer recht in de ogen kijken. Het zou kunnen, dat die slavin de groot geworden Ruben aantrok. Maar het zou ook kunnen, dat hij over alles wat van Rachel was, de voorgetrokken vrouw van zijn vader (maar die niet zijn moeder was), de baas wilde zijn. En dus ook over de vrouw die zo sterk haar toebehoorde. En dat Ruben daarom met Bilha dat deed.

In de film wordt er tegenwoordig van zoiets wat “gemaakt”. Jakob echter weet er niets van te maken; maar hij was de weg van zijn oudste te weten

gekomen en werd heel erg bedroefd. Ruben was misschien zo kwaad niet (zo noemen we dat); maar een leven van valse rust en vleselijke lust is zijn leven geweest. En het is wel treffend, dat hij vast van plan was Jozef uit de put te halen; maar dat hij het niet waagde tegen de broers radicaal te zeggen: "Je blijft van hem af!"

De oudste in een Joods gezin; dat was "die van God"! Dat maakt dit wel heel klemmend. Jakob had veel van hem verwacht; en ook God mocht Ruben claimen. Maar wat stelt hij teleur! Maar nu zien we in het laatste boek van de Bijbel, dat er ook uit Ruben twaalfduizend uitverkorenen zijn. En dat een

van de poorten van de gouden stad Rubens naam draagt. En hoe kan dat? Dat kan niet, omdat wij zeggen, dat hij "niet zo kwaad" was. Maar dat kan alleen maar door de Heere Jezus. Want is Hij niet onze oudste Broeder?! Christus werd in Bethlehem geboren. Gods oudste en enige Zoon. Hij had de verantwoordelijkheid. Hij nam de verantwoordelijkheid. Hij deed geen zonde. En toch was Hij beladen...met uw en mijn schuld. En gezegend zijn wij, als wij weten, dat Hij die schuld draagt!

Brandwijk

Ds. J.A.H. Jongkind

Mag ik mij even voorstellen?

Mijn naam is Marcel Paul. Recent ben ik gevraagd om toe te treden tot het bestuur als penningmeester. Ik ben 40 jaar en woonachtig in Dirksland op Goeree Overflakkee. Getrouwd met Anca en twee kinderen van 17 en 15 jaar. In het dagelijks leven ben ik werkzaam in een leidinggevende functie binnen de Rabobankorganisatie. In de Hervormde Gemeente van Dirksland waar ik lid ben, ben ik ouderling kerkrentmeester en penningmeester van de kerk en daarnaast heb ik verschillende andere bestuursfuncties, veelal in de rol als penningmeester. Ik ben blij en dankbaar dat ik mijn gaven en talenten mag inzetten. Voor mij is dat in administratieve en/of financiële functies. Ik besef terdege dat ik dat werk kan en mag doen in afhankelijkheid van onze Schepper.

Het zal best even wennen zijn in het begin. De financiële zaken werden sinds jaar en dag door mijn voorganger met

grote vreugde en nauwgezetheid uitgevoerd. Ik zal snel leren en ga er van uit dat u niet veel zult merken van de overgang van penningmeester. Nu krijg ik het vertrouwen om de geldzaken te beheren. Uiteraard ga ik zorgvuldig met dit vertrouwen om en ik ben dan ook graag bereid om hierover verantwoording af te leggen. In principe doen we dit 1 keer per jaar middels de opgestelde jaarrekening. Het betreft immers gelden die met zorg en moeite zijn vergaard en waar we zeer zorgvuldig mee moeten omgaan. Ik zie er naar uit om mijn bijdrage te leveren en een fijn samenwerkend bestuur.

Marcel (M.C.) Paul

Twee broers verkondigen één evangelie (I)

Het komt meer voor dat twee broers dominee zijn. Soms gebeurt het dat drie of zelfs vier broers tot dienaar van het Woord geroepen zijn. De voorbeelden liggen voor de hand.

Over hen gaat het nu niet. In de komende tijd zullen we nagaan hoe twee broers op hetzelfde spoor zitten ten aanzien van hun prediking. Ze waren van één ding helemaal vervuld. Ze wilden met heel hun hart zo duidelijk en concreet mogelijk verkondigen dat er slechts één Zaligmaker is en dat er maar één weg om behouden te worden, namelijk de weg van het geloof in Hem. De beide broers, waarover we het zullen hebben, hadden een vader die ook predikant was. Toch betekende dit allerm minst dat deze beide zoons in hetzelfde 'vak' aan het werk gingen. Het wás voor de een en het wérd voor de ander geen vanzelfsprekende bezigheid om dienaar van het Woord van God te zijn. Trouwens, ze hebben het in hun tijd in Schotland bepaald niet gemakkelijk gehad om alleen het evangelie te verkondigen en vooral om het volle evangelie te verkondigen, zoals we nog zullen merken.

Wie waren deze broers?

We kennen hen als de Erskines, zoals we wel genoemd worden. Misschien hebben we wel een boekje van een van beiden in ons bezit, soms gekregen van onze ouders of nagelaten door hen, die er 'geestelijk voedsel in gevonden hebben. In sommige gemeenten worden deze preken, uiteraard verkort, nog steeds gelezen.

Het gaat om Ralph Erskine (1685 - 1752), wiens vader het middel is gewor-

den tot de bekering van de toen elfjarige Thomas Boston. Later behoorde deze geleerde voorganger tot wat men noemt 'de oude schrijvers'.

Ralph was nog geen twaalf jaar toen zijn vader stierf. In zijn jonge jaren viel zijn studiezijn op en niet minder zijn godsvrucht! Op vijftienjarige leeftijd ging hij naar de universiteit te Edinburgh.

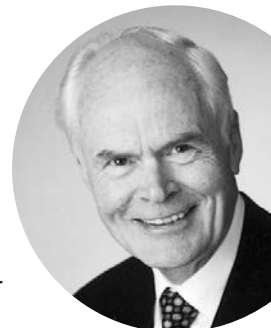
Op 14 januari 1709 preekte hij voor het eerst in het openbaar over 2 Korinthiers 3:5 en 6: 'Onze bekwaamheid is uit God'. Ruim twee jaar later werd hij bevestigd als predikant te Dumferline. Later heeft hij nog eens op een drietal gestaan in Rotterdam.

Ralph had een sterk verantwoordelijkheidsbesef, had een diep inzicht in het Woord van God. Dat kwam hem van pas toen hij in de strijd (in Schotland) gewikkeld werd om de zuiverheid van de leer. Samen met zijn broer heeft hij zich gegeven om het Evangelie hoog te houden. Op 6 november 1752 overleed hij. Onder zijn laatste woorden waren deze nog duidelijk:

Ik wil voor altijd een schuldenaar zijn aan de vrije genade. Met het getuigenis: 'Overwonnen, overwonnen, overwonnen', ontsliep hij.

Toen zijn broer Ebenezer (over wie de volgende keer iets meer te lezen is) het bericht van zijn overlijden ontving zei hij: 'Is Ralph heengegaan? Zo heeft hij het dan twee keer van mij gewonnen, eerst in genade, nu in heerlijkheid.'

Ede
Ds. J. Van Amstel

Bericht van de penningmeester:

Hartelijk dank

Vanaf half januari is tot nu is aan giften van diaconieën en kerken ontvangen € 1.003,-. Aan collecten is ontvangen € 53,78 en van particulieren € 45, - Als u de plaatsnaam van de diaconie in de omschrijving van de opdracht noemt, weten wij welk kerkgenootschap een gift heeft overgemaakt.

Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over ons blad vinden onder de website www.krachtnaarkruis.nl. De digitale versie van ons blad staat op deze website.

Adreswijzigingen van abonnees, kerkgenootschappen en een opgave van nieuwe abonnementen kunnen ook via de

website aan ons worden doorgegeven. Per 1 april 2015 a.s. treed ik af als penningmeester van de stichting. Bijna 20 jaar heb ik het werk met veel plezier gedaan. De tijd is snel gegaan en elke dag worden we ouder.

In het liedboek voor zingen en bidden in huis en kerk staat in lied 885:

Al wat ik nodig had o Heer, hebt Gij mij gegeven, kracht voor vandaag en blijde hoop voor de toekomst.

Dat nog veel jaren het blad tot troost en bemoediging voor U mag wezen.

Den Haag, 16 maart 2015.

Enno de Jong

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland

Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr. Geref., Harderwijk

Dhr. M. C. Paul, penningmeester, PKN (hervormd), Dirksland

Ds. J. A. H. Jongkind, bestuurslid PKN, (hervormd), Brandwijk

Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk, tel. 06 27114366.

Tevens adres voor kopij.

e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede

Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle

Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada

Ds. J. P. Strietman, PKN

(gereformeerd), Kollumerzwaag

Ds. L. C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld

Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar); alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar; het banknummer is: NL 40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te den Haag;

opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnementen@krachtnaarkruis.nl of KnK, Anthon van der Horstlaan 56, 3752 VP Bunschoten-Spakenburg; alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.nl